

Αγαπητοί συνάδελφοι, βασικό θέμα μας είναι να σας ενημερώσουμε, τόσο εγώ, όσο και ο Αντιπρόεδρος και Υπουργός Οικονομικών, όσο γίνεται πληρέστερα για τις τρέχουσες εξελίξεις, ενόψει της Συνόδου Κορυφής, αλλά και του Eurogroup που συνεδριάζει αύριο. Την Κυριακή, έχουμε δύο Συνόδους, την κανονική Σύνοδο Κορυφής της ΕΕ των 27 και την υπό θεσμική διαμόρφωση Σύνοδο Κορυφής της Ευρωζώνης.

Έχουμε συνεχείς τηλεφωνικές και άλλες επαφές με εταίρους και θεσμικούς συνομιλητές μας, καθώς και επαφές σε τεχνικό επίπεδο. Είχα τη θεσμική και πολιτική υποχρέωση, για ένα τόσο μεγάλο εθνικό θέμα, να ενημερώσω και τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας, όπως έκανε και ο Βαγγέλης, ενώ κάλεσα και τους Πολιτικούς Αρχηγούς, ώστε να έχουν και αυτοί την πληρέστερη δυνατή ενημέρωση και να διατυπώσουν τις δικές τους απόψεις.

Στη συνάντησή μου με τον Αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, του πρότεινα να με συνοδεύσει στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο και να έχει και αυτός όσο πιο άμεση συμμετοχή στις διεργασίες, να συμβάλει και αυτός σε μια προσπάθεια και να φανεί επιτέλους αυτή η εθνική ενότητα που άλλες χώρες έχουν επιδείξει, όπως η Πορτογαλία και η Ιρλανδία, οι οποίες βρίσκονται σε παρόμοια θέση.

Είναι κρίμα που αρνήθηκε και δεν νομίζω ότι ευσταθεί πλέον οποιαδήποτε δικαιολογία περί ελλιπούς ενημέρωσης. Μπορεί να σας μιλήσει και ο Βαγγέλης Βενιζέλος για το πόσες φορές έχουν ενημερωθεί ο κ. Σαμαράς και οι συνεργάτες του, ακόμα και σε τεχνικό επίπεδο, όπου υπάρχει επαφή με τους συνεργάτες του κ. Σαμαρά. Από τη δική μου πλευρά, επανέλαβα ότι όλες τις πληροφορίες, όλη την εικόνα, την έχει και θα την έχει χωρίς κανένα περιορισμό. Άρα, δεν έχουν καμία βάση τα περί μη ενημέρωσης.

Σε ό,τι αφορά τη διαπραγματευτική μας γραμμή, αυτή την έχω πει και δημόσια, την επανέλαβα και κατ' ιδίαν, θα την αναλύσουμε και πάλι σήμερα. Κατά συνέπεια, ούτε και εκεί ευσταθεί οποιαδήποτε δικαιολογία.

Είναι σαφές ότι ο κ. Σαμαράς θέλει να μείνει έξω από το χορό. Θέλει να μην αναλαμβάνει ευθύνες, τις οποίες θα έπρεπε οποιοδήποτε κόμμα να αναλάβει, πολύ περισσότερο αυτό της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, ιδίως όταν αυτό το κόμμα ως προηγούμενη κυβέρνηση, μας έφερε μέχρι εδώ. Θέλει να διατηρήσει την ελευθερία να λέει ό,τι θέλει, ίσως και ό,τι να 'ναι. Είναι κρίμα για τη χώρα.

Επίσης, όπως ξέρετε, την πρόταση αυτή την έκανα όταν τον πρωτοσυνάντησα στο γραφείο μου. Και μίλησα τηλεφωνικά μαζί του την επόμενη ημέρα, μετά τη δήλωσή του, για να επιβεβαιώσω ότι είχε απορρίψει αυτή την πρόταση, κάτι το οποίο και επιβεβαίωσε. Άρα, πρόβλημα δεν ήταν ούτε το ότι αυτή η πρόταση έγινε κατόπιν εορτής, δεν μπορούμε να καταφεύγουμε σε τέτοια τερτίπια. Είναι μικροπολιτικής λογικής, όταν είμαστε σε μια τόσο σημαντική στιγμή. Νομίζω ότι, είναι ανεύθυνο να χειριζόμαστε τόσο κρίσιμα θέματα με τέτοια μικρότητα.

Να μπορούμε, λοιπόν, στην ουσία.

Βρισκόμαστε σε ένα κομβικό σημείο, όχι μόνο για εμάς, αλλά και για την ευρωπαϊκή ιστορία. Δεν θυμάμαι, να έχω ακούσει στο παρελθόν από ηγέτες μεγάλων ευρωπαϊκών χωρών να αναφέρονται σε κίνδυνο ακόμη και διάλυσης της Ευρώπης.

Δεν είναι μόνο η Ελλάδα που βρίσκεται σε κρίσιμο και κομβικό σημείο, είναι η Ευρώπη πια αυτή που βρίσκεται σε ένα οριακό σημείο και κινδυνεύει να παρασύρει και την παγκόσμια οικονομία.

Είναι σαφές ότι οι αποφάσεις του Ιουλίου, οι πολύ θετικές για την Ελλάδα, είναι η βάση πάνω στην οποία διαπραγματευόμαστε. Αποδείχτηκαν, όμως, σε ό,τι αφορά μια συνολική προοπτική της Ευρώπης, ανεπαρκείς.

Η Ευρώπη βρίσκεται σήμερα σε κίνδυνο, λόγω της αδυναμίας της να δει εγκαίρως την πραγματική διάσταση της κρίσης -δηλαδή ότι υπάρχουν συστημικά προβλήματα- και να πάρει τις απαραίτητες αποφάσεις. Αν είχαν εγκαίρως ληφθεί ισχυρές αποφάσεις, δεν θα χρειαζόταν καν να μιλάμε σήμερα για την περαιτέρω αύξηση των πόρων του EFSF, νέα πακέτα και όλα αυτά, τα οποία τώρα συζητούνται.

Τα λέγαμε εξ αρχής αλλά, δυστυχώς, πολλοί ερμήνευσαν τα όσα προτείναμε σαν μια προσπάθεια υπεκφυγής από τις δικές μας υποχρεώσεις, λόγω της προηγούμενης αναξιοπιστίας της χώρας, γεγονός που δεν επέτρεψε να ακουστεί τότε η φωνή μας όσο δυνατά έπρεπε.

Βεβαίως υπήρχαν και άλλοι λόγοι και διαφορετικές πολιτικές θεωρήσεις, αλλά αυτό δεν αναιρεί το γεγονός ότι εμείς από την αρχή δεν μιλήσαμε μόνο για το δικό μας πρόβλημα, αλλά και για το ευρωπαϊκό πρόβλημα. Και αποδείξαμε τελικά -και αυτό είναι ένα πρόσθετο διαπραγματευτικό όπλο μας- ότι δεν προσπαθήσαμε να υπεκφύγουμε των δικών μας υποχρεώσεων, παρά τις μεγάλες δυσκολίες.

Όμως, είναι πια η ώρα και η ίδια η Ευρώπη να αναλάβει τις δικές της ευθύνες - όλοι μας στην Ευρώπη, συλλογικά. Η μικρή φωτιά έγινε πυρκαγιά πανευρωπαϊκών διαστάσεων. Είναι πολύ πιο δύσκολο να λυθεί το πρόβλημα σήμερα. Όπως είπα, έχουμε καταθέσει προτάσεις γύρω από τα θέματα των οίκων αξιολόγησης, των CDS, του φόρου επί των χρηματοπιστωτικών συναλλαγών και επί του διοξειδίου του άνθρακα, των φορολογικών παραδείσων, των ευρωομολόγων, για μια άλλη αναπτυξιακή στρατηγική της Ευρώπης που θα έπρεπε να υπάρχει, αντί μιας υφεσιακής Ευρωπαϊκής πολιτικής.

Διότι ναι μεν πρέπει κάποιες χώρες, όπως η δική μας, να βάλουμε τάξη στα δημοσιονομικά μας, αλλά θα μπορούσαν να υπάρχουν ταυτόχρονα, σε ευρωπαϊκό επίπεδο, οι απαραίτητες κινήσεις, που θα στήριζαν μια συνολική αναπτυξιακή προοπτική, μέσα από τη χρηματοδότηση μεγάλων υποδομών.

Θα είδατε ότι ο κ. Μπαρόζο αναφέρεται στη σύνδεση όλων των υποδομών της Ευρώπης -αυτά λέγαμε εδώ και περισσότερο από ένα χρόνο. Να ενώσουμε όχι μόνο τη Δυτική Ευρώπη, που έχει ήδη ανεπτυγμένες υποδομές, αλλά όλη την Ευρώπη με υποδομές μεταφορών, με υποδομές ευρυζωνικών και ενεργειακών δικτύων, ιδίως την Κεντρική, Ανατολική, και Νότια Ευρώπη, με τη Βορειοδυτική. Αυτά, ταυτόχρονα με την επένδυση στην παιδεία, στις καθαρές τεχνολογίες και την καινοτομία, θα έδιναν τη δυνατότητα να γίνουμε ανταγωνιστικοί και να περάσουμε σε μια εποχή πράσινης ανάπτυξης, που θα βασιζόταν στην ποιότητα και όχι στα φτηνά εργατικά χέρια. Αυτή η Ευρωπαϊκή αναπτυξιακή προοπτική, είναι λοιπόν που χρειαζόμαστε και διεκδικούμε. Δυστυχώς, σε όλα αυτά τα θέματα, όπως ξέρετε, σχεδόν καμία πρόοδος δεν υπήρξε.

Σε ό,τι αφορά τα δικά μας συμφέροντα, παρά τα όσα με ευκολία λέγονται από πολλές πλευρές εντός και εκτός Ελλάδας, σήμερα κανείς δεν τολμά στα σοβαρά και με επιχειρήματα, να αμφισβητήσει αυτό τον άθλο της προσπάθειας που κάνουμε εμείς, που κάνει ο λαός μας. Κανείς δεν αμφισβητεί στα σοβαρά τις επιτυχίες που έχουμε, το δρόμο που έχουμε διανύσει, με αφετηρία το έλλειμμα των 36 δισεκατομμυρίων ευρώ του 2009. Αντιθέτως.

Όλα αυτά αναγνωρίζονται όλο και περισσότερο, και αυτό ενισχύει τη διαπραγματευτική μας θέση. Χτίζουμε πάνω στο ισχυρό κεκτημένο του Ιουλίου και - με την ενότητά μας- είμαστε όσο πιο δυνατοί μπορούμε σ' αυτή τη διαπραγμάτευση.

Έχω πει πολλές φορές ότι, ένα αρραγές εθνικό μέτωπο, με τη στήριξη και των άλλων πολιτικών δυνάμεων, θα ωφελούσε τη χώρα μας στη διαπραγμάτευση αυτή.

Εμείς όμως κάνουμε το καθήκον μας, μεταξύ άλλων, ψηφίζοντας το πολυνομοσχέδιο, όχι μόνο για να μην κινδυνεύσει η δη δόση, αλλά για να είμαστε και σε καλύτερη διαπραγματευτική θέση, σε μια κρίσιμη, ίσως την πιο κρίσιμη - και ελπίζουμε οριστική - διαπραγμάτευση στην Ευρωπαϊκή Ένωση, τουλάχιστον για το μεγάλο θέμα του χρέους.

Σε κάθε περίπτωση, πάμε στη διαπραγμάτευση αυτή με τη μέγιστη δυνατή αξιοπιστία, αλλά και προετοιμασία. Όπως είναι γνωστό και το βλέπετε καθημερινά, όλα είναι ανοιχτά, ακόμα και το ενδεχόμενο να μην καταλήξουμε σε αποφάσεις.

Η δική μας εθνική θέση είναι ότι πρέπει να τελειώνουμε με την αβεβαιότητα. Πρέπει να τελειώνουμε με την ανασφάλεια, τόσο στην Ευρώπη, όσο και στην Ελλάδα. Είναι ώρα πια η Ευρώπη να λάβει επιτέλους σοβαρές και αποτελεσματικές αποφάσεις, για να σταματήσει αυτή την κρίση. Και ξέρουμε τις λύσεις, δεν είναι ότι δεν τις ξέρουμε. Μπορεί να είναι πολύπλοκες, αλλά ξέρουμε τι χρειάζεται και τι πρέπει να γίνει.

Δεν μπορούμε να έχουμε σιγουριά ή και ανάπτυξη, αν δεν υπάρχει αίσθημα ασφάλειας στη χώρα μας και στην Ευρώπη. Ειδικά τώρα, που κινδυνεύει όλο το ευρωπαϊκό οικοδόμημα.

Ο Ελληνικός λαός, σήμερα, δεν πληρώνει μόνο τα λάθη του παρελθόντος στη χώρα μας. Πληρώνει και ένα κλίμα παρατεταμένης ανασφάλειας, αβεβαιότητας, πολυφωνίας γύρω από το μέλλον της χώρας μας. Η πιστωτική ασφυξία για τις επιχειρήσεις, η ανασφάλεια για τον επενδυτή, είτε τον Έλληνα, είτε τον ξένο, ο φόβος για το μέλλον που περιορίζει την κατανάλωση, η φημολογία γύρω από τις καταθέσεις, πλήττουν τη χώρα μας, πλήττουν το λαό μας, πλήττουν την εργατική οικογένεια, το κάθε νοικοκυριό, τη φτωχότερη, αλλά και τη μεσαία τάξη, που αποτελούν βεβαίως και τη μεγάλη βάση της κοινωνίας μας, τον πυρήνα της κοινωνικής συνοχής μας.

Πρέπει επίσης να κατανοήσουν οι εταίροι μας, ότι και οι απεργίες, και οι διαδηλώσεις, και οι διαμαρτυρίες, έχουν μια πραγματική βάση. Δεν είναι μόνο κάποιοι προνομιούχοι που αντιδρούν, επειδή χάνουν προνόμια. Και αυτό γιατί, όχι

μόνο η Κυβέρνησή μας, αλλά και η συντριπτική πλειοψηφία του Ελληνικού λαού, είμαστε απέναντι στα φαινόμενα αυτά. Είμαστε αποφασισμένοι να αντιμετωπίσουμε τα κακώς κείμενα, τα διάφορα συμφέροντα που αντιστέκονται, να χτυπήσουμε αποφασιστικά την αδιαφάνεια και την ανομία.

Αγαπητοί συνάδελφοι, αν λοιπόν δεν αρθούμε στο ύψος των περιστάσεων στην Ευρώπη, με καθοριστικές αποφάσεις την Κυριακή, τόσο η Ελλάδα, όσο και η Ευρώπη συνολικά, θα βρεθούμε όλοι στη δίνη μιας κρίσης χωρίς προηγούμενο, με θύματα τους απλούς πολίτες σε όλη την Ευρώπη, αλλά φοβάμαι ίσως και σε όλο τον πλανήτη.

Όχι μόνο ως Κυβέρνηση, αλλά και ως σοσιαλιστικό Κίνημα, δηλώνουμε τη συμπαράστασή μας σ' εκείνες τις προοδευτικές δυνάμεις και τους πολίτες, εντός και εκτός Ελλάδας, που ζητούν μεγάλες αλλαγές στο διεθνές οικονομικό σύστημα. Από τη Wall Street μέχρι το Τόκιο, διαδηλώνουν απλοί πολίτες γι' αυτές τις αλλαγές. Έχουμε κάνει μια δήλωση και στο πλαίσιο της Σοσιαλιστικής Διεθνούς για το θέμα αυτό.

Ας ακούσουμε επιτέλους τη φωνή αυτών των πολιτών, που μιλούν γι' αυτά που έχουμε πει εμείς εδώ και τόσο καιρό: την κερδοσκοπία των CDS, τα τοξικά ομόλογα, τους φορολογικούς παραδείσους, την αδιαφάνεια, την ανισότητα σε παγκόσμιο επίπεδο με θύμα την εργασία, τις συνθήκες ζωής των πολιτών, αλλά και τα μεγάλα μεταναστευτικά ρεύματα, το μεγάλο πρόβλημα του περιβάλλοντος.

Καλούμε και το G-20, να πάρει και αυτό θέση και να δράσει επιτέλους, με αποφάσεις που δεν θα μείνουν στα χαρτιά αλλά θα εφαρμοστούν. Θα τα συζητήσουμε και αυτά την Κυριακή, ενόψει του G-20.

Σε ό,τι αφορά τη χώρα μας, στόχος μας είναι να πετύχουμε, στο μέτρο του δυνατού, να ρυθμίσουμε τους λογαριασμούς μας με το παρελθόν. Να ξέρουμε ότι τους έχουμε βάλει σε τάξη και ότι το πρόβλημα είναι πια διαχειρίσιμο. Αυτή είναι η μεγάλη διαπραγμάτευση που κάνουμε.

Αν τα καταφέρουμε, δεν θα είναι βέβαια όλα ρόδινα και εύκολα, αλλά θα μπορούμε τουλάχιστον μετά να πορευθούμε με μια άλλη αισιοδοξία, με ένα αίσθημα ασφάλειας, γνωρίζοντας ότι, εφεξής, το μέλλον μας θα εξαρτάται πια από τη δική μας προσπάθεια. Θα είναι ένα πολύ μεγάλο βήμα ουσιαστικής απεξάρτησης, ώστε να φύγουμε σταδιακά από την επιτήρηση και, βεβαίως, να είναι λιγότερα τα βάρη για τον Ελληνικό λαό.

Η πορεία μας θα εξαρτάται πια από τη δική μας προσπάθεια να συνεχίσουμε και να ολοκληρώσουμε τις μεγάλες αλλαγές για τη χώρα μας, ώστε να είναι βιώσιμη, δίκαιη, παραγωγική και ανταγωνιστική. Να ξέρουμε τι μας ξημερώνει αύριο. Να ξέρει πια ο κάθε Έλληνας, ότι το μέλλον του και η ευημερία του, θα εξαρτώνται από την δική του προσπάθεια για να γίνει παραγωγικός και δημιουργικός. Όχι από το «μέσο» ή τις «άκρες» που θα πρέπει να αναζητήσει. Αλλά να μπορεί να παράγει ο ίδιος πλούτο, μέσα σ' ένα περιβάλλον που θα τον στηρίζει, θα τον διευκολύνει και θα τον απελευθερώνει, αντί να πνίγει την προσπάθειά του.

Όπως αντιλαμβάνεστε και όπως είπα προηγουμένως, υπάρχουν σοβαρές αμφιβολίες για το κατά πόσον θα καταλήξουμε την Κυριακή σε αποφάσεις. Εμείς, όμως, θεωρούμε ότι οι αποφάσεις αυτές είναι αναγκαίες και καθοριστικές. Και κρούουμε τον κώδωνα του κινδύνου για νέες αναβολές.

Θέλω να επαναλάβω, για άλλη μια φορά, τη δική μας εθνική γραμμή, τους στόχους με τους οποίους προσερχόμαστε σ' αυτή τη διαπραγμάτευση.

Πρώτον: στρατηγική μας απόφαση είναι να είμαστε και να παραμείνουμε στο ευρώ.

Δεύτερον: αφετηρία και κεκτημένο για ό,τι συζητάμε, είναι όλα τα θετικά στοιχεία της Συμφωνίας του Ιουλίου, δηλαδή ένα νέο πακέτο στήριξης με εξασφάλιση των δανειακών αναγκών της χώρας μας για τα επόμενα χρόνια, διευκόλυνση στην αποπληρωμή του χρέους με την επιμήκυνση της αποπληρωμής, με περίοδο χάριτος, αλλά βεβαίως και με τα απαραίτητα χαμηλά επιτόκια. Εξάλλου, η συμφωνία του Ιουλίου αναγνωρίστηκε ως θετική ακόμα και από τις περισσότερες άλλες πολιτικές δυνάμεις.

Τρίτον: να πετύχουμε ελάφρυνση του βάρους του χρέους, που βαραίνει τις πλάτες του Έλληνα πολίτη. Όπως είπα και στην Κοινοβουλευτική Ομάδα, λόγω του υπερδανεισμού της προηγούμενης κυβέρνησης, έχουν εκτιναχθεί οι τόκοι που πληρώνουμε, από τα 12 δις το χρόνο το 2009, στα 18 δις το χρόνο το 2012.

Αυτό το βάρος στις πλάτες του κάθε Έλληνα πολίτη είναι δυσβάσταχτο και αυτό είναι που πρέπει να μειωθεί για να ανασάνουμε.

Τέταρτον: η όποια ρύθμιση πρέπει να διασφαλίζει πλήρως την ομαλότητα στο τραπεζικό σύστημα της χώρας και στα Ασφαλιστικά μας Ταμεία και να δώσει πια τη δυνατότητα για ρευστότητα στην πραγματική οικονομία.

Πέμπτον: βασικός στόχος είναι επίσης όλες οι αποφάσεις μας να τείνουν στη στήριξη της ανάπτυξης και στην Ευρώπη και στην Ελλάδα, όπως ήταν και το πνεύμα των αποφάσεων του Ιουλίου.

Τέλος, όλοι βλέπουμε τη διάσταση που έχει πάρει το πρόβλημα στην Ευρώπη και, συνεπώς, κανένα πρόβλημα δεν θα λυθεί, αν η ίδια η Ευρώπη δεν λάβει σοβαρές αποφάσεις, για την κρίση που τείνει πια να έχει πανευρωπαϊκή διάσταση.

Αυτός είναι ο πήχης των όποιων μελλοντικών εξελίξεων και αποφάσεων για εμάς - αποφάσεις που διεκδικούμε, πάνω στο ισχυρό κεκτημένο του Ιουλίου, που ήταν αποτέλεσμα πολύμηνων διαπραγματεύσεων, επίπονης προσπάθειας και θυσιών ενός ολόκληρου λαού. Και γι' αυτό ακριβώς, λέμε ότι αυτές οι θυσίες δεν πήγαν και δεν πάνε χαμένες.

Αυτό είναι το μήνυμα που θέλω να στείλω σήμερα σε ολόκληρη την ελληνική κοινωνία. Κατανοούμε και συμπάσχουμε με την κοινωνία μας που ζει μια δοκιμασία χωρίς προηγούμενο.

Σεβόμαστε απόλυτα τις διαμαρτυρίες, όταν αυτές είναι ειρηνικές. Και χαιρετίζουμε τον ειρηνικό και αξιοπρεπή -με μικρές εξαιρέσεις- τρόπο με τον οποίο δεκάδες χιλιάδες συμπολίτες μας διαδήλωσαν χθες και σήμερα.

Είναι ένα ισχυρό μήνυμα ωριμότητας, και προς την κοινωνία μας, αλλά και προς τους εταίρους μας. Είναι και ένα ισχυρό μήνυμα προς όσους θέλουν να ανέχονται ή να προκαλούν πράξεις βίας και ανομίας, πράξεις που προέρχονται από μια ισχνή μειοψηφία.

Αυτό που πρέπει εμείς να διασφαλίσουμε, πέρα από τις όποιες διαφωνίες μπορεί να έχει κανείς, ή και την όποια διαμαρτυρία θέλει να εκφράσει σε μια ελεύθερη και δημοκρατική χώρα: να τηρούνται οι βασικοί κανόνες σεβασμού, αλληλοσεβασμού, ευνομίας, που είναι και η βάση της ίδιας της Δημοκρατίας και της προστασίας των βασικών δικαιωμάτων κάθε πολίτη.

Αυτή η αδυσώπητη πραγματικότητα μας επηρεάζει όλους, αλλά θα πρέπει να αισθανθούμε ότι το καθήκον μας σήμερα είναι να βγάλουμε τη χώρα από αυτή την κρίση, με τους καλύτερους δυνατούς όρους.

Και να ξέρουμε ότι, κάνουμε το καλύτερο για να κτίσουμε ένα διαφορετικό μέλλον για τη χώρα. Αυτό κάνουμε. Και τη μάχη, τη δίνουμε όλοι μαζί, με τον καλύτερο δυνατό τρόπο.